

- Прозорчна петелка**, *sf.* l'espagolette *f.*
— подставка (*подлога*), *sf.* le birloir.
- Прозорично стъкло**, *sn.* le carreau, la vitre;
|| всичкытѣ -ла на кѣща (*стъклакъ*), *le* vitrage.
- Прозористо**, *adv.* à claire-voie.
- Прозѣвамса**, *vr.* bâiller.
- Прозѣване**, *sn.* le bâillement; || *Méd.* l'os-
citation *f.*
- Произведене**, *sn.* le produit, production *f.*
rendement *m.*, génération *f.*, ouvrage *m.*
1. *Com.* la provenance; 2. *Arithm.* le
produit; 3. (*рѣчи*), *Gram.* l'origine *f.*;
4. плащамъ съ — отъ земята, payer en
nature *f.*; 5. -неа (*отъ занаятъ*), *pl.* l'oeu-
vre *m.*; || събирачъ на —, un oeuvriste.
- Производителъ**, *adj.* producteur, générateur.
- Производливость**, *sf.* la productibilité.
- Производливъ**, *adj.* produetible.
- Производна рѣчъ**, *sf.* *Gram.* le dérivé.
- Производникъ,ница**, *s.* producteur, trice; entrepren  re d'industrie, *m.*
- Производство**, *sn.* le procédé, la direction;
|| *Chim.* l'opération *f.*; || (*на дѣло*), les er-
rements *m.*
- Произвождамъ**, *va.* produire, former, éclore,
porter, faire surgir, engranter, donner, faire;
|| (*дума*), dériver; || (*изново*), reproduire.
- Произволене**, *sn.* le gré, option *f.*; || на —
на иѣкого, au gré de.
- Произволенъ**, *adj.* facultatif, volontaire.
- Произволна властъ**, *sf.* Jur. pouvoir dis-
cr  tionalne *m.*
- Произволно**, *adv.* de son gré, de son chef.
- Произволъ**, *sm.* la discrétion.
- Произлазимъ**, *vn.* provenir de, dériver de,
  maner de, découler de, venir de, se tirer
de; 1. (*отъ*), résulter de, descendre de,
suivre de; 2. (*отъ нѣщо*), sortir; 3. про-
излазя, *v. imp.* il dépende; || (*отъ*), *fig.*
il sourd de; 4. който произлази, résultant,
descendant, *adj.*; || (*отъ*), originnaire de, *adj.*
- Произлазиане**, *sn.* l'origine *f.*, descendante *f.*
|| *fig.* la filiation, côte *f.*; || *Gram.* la d  ri-
vation. [aspirer.]
- Произносимъ**, *vr.* proférer; || (*съ гърло*).
- Произношене**, *sn.* l'accent *m.*, articulation *f.*
- Происходителъ** (*отъ нѣщо*), *adj.* prover-
nant.
- Происхождамъ**, *vn.* provenir de; 1. (*отъ*),
résulter de, procéder de, suivre de, partir
de; 2. (*отъ нѣщо*), émaner de, venir de,
sortir; 3. происхожда (*отъ*), *v. imp.* il
tient à; || *fig.* il sourd de.
- Происхождане и -дene**, *sn.* l'origine, g  n  era-
tion, naissance, filiation et etoffe *f.*, parage,
lieu *m.*; 1. *fig.* le trone, extraction, côte *f.*
2. (*Соятаго Духа*), *Theol.* la procession.
- Прокапва**, *v. imp.* il se filtre.
- Прокапване**, *sn.* le percement; || (*дѣло на*
рѣка), l'affouillement *m.*
- Прокарвамъ**, *va.* percer, pénétrer.
- Прокарване**, *sn.* la sortie. [travers de.]
- Прокарваница** [*на* — *adv.* à travers, au
- Прокарвателъ**, *adj.* pénétrant, p  n  trati-
fif.
- Прокисваса**, *v. imp.* il s'oxyde.
- Прокисване**, *sn.* l'oxydation *f.*; 1. способ-
ность за —, l'oxydabilité; 2. способенъ за
—, Chim. oxydable, *adj.*; 3. начало —,
l'oxydule *m.*
- Прокниша (прокисъ)**, *sf.* Chim. l'oxyde *m.*
le peroxyde; || правя на —, *va.* oxyder.
- Прокиница**, *sf.* Chim. le protoxyde.
- Прокиншть**, *ef.* l'oxydation *f.*
- Прокіонъ (звѣзда)**, *sm.* le Procyon.
- Прокламація**, *sf.* la proclamation.
- Проклетія**, *sf.* l'excratation *f.*, imprécation,
mal  dition *f.*, foudre *f et m.*; 1. *fam.* le
maudissoн; 2. достойнъ за —, maudissable;
3. който прѣдава на —, Th  ol. ful-
minatoire, *adj.*
- Проклетъ**, *adj.* maudit, abhor  ; || *pop.* sacré.
- Проклиnamъ**, *va.* maudire, jurer, anath  ma-
tiser, sacrer, ex  cer; || *fam.* pester.
- Проклинянене**, *sn.* le jurement, juron, ser-
ment *m.*
- Проклинателъ**, *adj.* impr  catoire.
- Прокълнявамъ**, *va.* damner.
- Прокълняване**, *sn.* la damnation; || достойнъ
за —, damnable, *adj.*; || испадамъ въ —,
vn. se damner.
- Прокобене**, *sn.* la vaticination.
- Прокобей**, *sm.* un voyant.
- Прокобявамъ**, *vn.* prédire, présager.
- Проконсулски**, *adj.* proconsulaire.
- Проконсулство**, *sn.* le proconsulat. [sul.]
- Проконсулъ, (у Римлян)**, *sm.* un procon-
- Прокопски вѣнецъ**, *sm.* couronne vallaire *f.*
- Прокопъ (хендекъ т.)**, *sm.* la tranchée, le
fossé, le canal; 1. (за истичане воды), ла
сaign  e; 2. забыкалине съ —, le fossoya-
ge; 3. забыкалия съ —, *va.* fossoyer; 4.
копы, *pl.* M  lit. les travailleurs *m.*; 5. забъ-
кинувамса съ —, *vr.* se retrancher; 6. утвър-
дивамъ съ —, *va.* retrancher.
- Прокрываемъ**, *va.* receler.
- Прокрываеме (на отграднато нѣщо)**, *sn.*
le recellement et recel.
- Покрываочъ, ка (ялакъ т.)**, *s.* rec『leur, euse.
- Прокудевамъ**, *va.* effaroucher; 1. *V  n.*
  tranger; 2. (ep  dни зѣброве), d  tranger;
3. -са, *vr.* dénicher.
- Прокуроръ**, *sm.* un procureur; || генераль
—, procureur-général *m.*; || жена му на —,
la procureuse. [rateur.]
- Прокураторъ (съ Венеція)**, *sm.* un procu-
- Проливамъ**, *va.* répandre; || (*криевъ*), baigner
dans le sang.